

သောင်းငေဦး

အမှတ်စာရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၁၀)

ပိုင်းငယောင်းတိုက်ပွဲ

စာရေးသူ၏အမှာ

မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့ဘက်အစွန်ဆုံးက မိုင်းယောင်းမြို့ကလေး။

ဒီမြို့ကလေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်က ရောက်ခဲ့သည်။ ရောက်သွားတော့ မိုးတွင်းကာလမို့ မိုင်းယောင်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မိုးရေများ ဖုံး နေသည်။

မိုင်းယောင်းပြန့်ကား ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ပေ ၃၀၀ ခန့် သာမြင့်သဖြင့် ပူအိုက် စွတ်စိုပြီး မိုးတွင်းတွင် မိုးရေများဖြင့် ပြည့်နေ တတ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တောင်များပေါ်က စီးကျလာကြသည့် မိုးရေများ က မိုင်းယောင်းပြန့်အား ရေလွှမ်းနေစေသည်။ ပြန့်ကလည်း သိပ်မ ကျယ် လှပါ။ အလျား ၁၄၊ ၁၅ မိုင်၊ အနံ ၄၊ ၅ မိုင်ခန့်သာ ရှိပါသည်။

စစ်ဆင်ရေးတာဝန်ဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မိုးတွင်းတွင် မိုင်းယောင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ် နွေရောက်မှ မိုင်းယောင်းက ပြန်ခဲ့ရသည်။ ကိုးလ၊ ဆယ်လခန့် မိုင်းယောင်းတွင် နေခဲ့ရသည်။ မိုင်းယောင်းကို စ ရောက်ကတည်း အားရ၊ နားရသည် မရှိပါ။ အသူရာ ခေါ် ဗကပများနှင့် အချိန် ပြည့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေခဲ့ရပါသည်။ တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို ဆင်နွှဲခဲ့ရပါသည်။

ဗကပတို့က ၁၉၈၀ ခုနှစ် မိုးတွင်းတွင် မိုင်းယောင်းကို ဝင်တိုက်သွား ကြသည်။ သူတို့ လက်တွင်း မိုင်းယောင်းကျသွားသည်။ ၂ ရက်ကြာ ပြန် တိုက်ပြီးမှ မိုင်းယောင်းကို ပြန်ရခဲ့ပါသည်။ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကြီး

ဖြစ်ပွားချိန်၌ စာရေးသူ ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်(ကြည်း) တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း(ဗထူး)တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်၏။ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး သတင်းစကားများ အများကြီး ကြားရသည်။ တာဝန်အရ ကျွန်တော်သည် ရပခသို့ ရောက်လေ့ ရှိ၏။ ရပခတွင် ကျွန်တော်တို့အပတ်စဉ်မှ ကိုမောင်မောင်သန်းနှင့် ကိုမြင့်ဇော်တို့ရှိသည်။ ကိုမောင် မောင်သန်းက ဂျီသရီး(ထလရ)မှို သူ့ဆီကို ရပခရောက်တိုင်း ဝင်ဖြစ်သည်။ သတင်းစကားများ ကြားနာရသည်။ သူ့ဆီက သတင်းစုံသည်။

“မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကတော့ အတော်ဆိုးသွားတယ်ကွ။ ၂ ရက်လောက် အတော်ပြန်တိုက် ယူရတယ်”

“ချင်း(၃)ဌာနချုပ်နဲ့ ဗျူဟာအနေနဲ့ အပြင်ရောက်နေတာ၊ မိုင်းယောင်းအတိုက်ခံရတော့ မိုင်း ယောင်းမှာ သူ မရှိဘူး”

“ဪ”

“ဒီတိုက်ပွဲမှာ ချင်း (၃) ၊ ခလရ (၅) ၊ သနက (၁)နဲ့ (၂)တို့တော့ အတော်ခံလိုက်ရတယ်။ ချင်း (၃) နဲ့ ခလရ (၅)က စခန်းအတိုက်ခံရတော့ အထိပိုပြီးနာတယ်၊ သနက(၁)နဲ့(၂)ကတော့ စစ်ကူလိုက်တဲ့အဖွဲ့ဆိုတော့ နည်းနည်းတော်သေးတာပေါ့”

“ဪ”

ဤသည်မှာ ဗိုလ်ကြီး မောင်မောင်သန်းနှင့် တွေ့စဉ်က ရပခတွင် သူက ကျွန်တော့်ကို ပြောပြသည့်စကားများ ဖြစ်ပါသည်။ ဗထူးတိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းတွင်လည်း မိုင်းယောင်း တိုက်ပွဲ အကြောင်းကို သင်တန်းသားများက အတော်ပြောကြပါသည်။ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲက အရပ်သူ အရပ်သားများထိ ဂယက်ရိုက်ခဲ့၏။

ဗကပတွေက မြို့သူမြို့သားတွေကို မတရားကျင့်သွားကြောင်း၊ ပစ္စည်းတွေ လုယက်ယူငင် သွားကြောင်း၊ လူတွေသတ်သွားကြောင်း၊ ရသမျှပစ္စည်းတွေကို သယ်သွားကြောင်း စသည် စသည် များပါပေ။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်(ကြည်း) တိုက်ခိုက် ရေးကျောင်း (ဗထူး)မှ သနက(၁) ခေါ် အမှတ်(၁)ဗမာ့သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်းသို့ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်မှူး Promotion ဖြင့် ပြောင်းရ၏။ ထိုအခါ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲအကြောင်း ပိုသိလာရ၏။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်၌ မိုင်း ယောင်းကို သနက(၁)နှင့်အတူ စစ်ဆင်ရေးဝင်ရသောအခါ မိုင်းယောင်း အကြောင်းနှင့် မိုင်းယောင်းပတ်ဝန်း ကျင်က အသူရာ ခေါ် ဗကပများ အကြောင်းကို ပိုသိလာသည်။

မိုင်းယောင်း အတိုက်ခံရစဉ်က မိုင်းယောင်းပတ်ဝန်းကျင်မှာ တပ် ပါးလှသည်။ L of C သို့မဟုတ် Line of Communication ခေါ်ဆက် သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းက ရှည်လှသည်။ မိုင်းယောင်း ဗျူဟာက ဒါတွေ ကို ထိန်းနေရသည်။ ကျိုင်းတုံ၊ မိုင်းဖြတ်၊ မိုင်းယောင်းကားလမ်း မိုင် ၁၀၀ ခန့် ရှိသည်။ အလားတူ မိုင်းယောင်း၊ မိုင်းဖြတ်၊ တာချီလိတ်ကား လမ်းကလည်း မိုင် ၁၀၀ ခန့်ရှိသည်။ မိမိတို့တပ်မတော်က ဒီဆက်သွယ် ရေးလမ်းကြောင်းကြီးတွေကို ထိန်းနေရသည်။ ဗကပတွေမှာ ဘာမှ ထိန်းစရာ သိမ်းစရာ မရှိပါ။ သူတို့ဌာနချုပ်ဆိုတာတွေကလည်း တရုတ် နယ်စပ်နှင့် ကပ်ပြီး နေကြ၏။ မိုင်းယောင်းကို ဝင်တိုက်သွားသော ဗက ပတပ်မဟာ(၈)၊ တပ်မဟာ (၆၈၅)၊ တပ်မဟာ (၇၆၈)နှင့် ကော် (၈၁၅) ဆိုသည့်တပ်များ၏ ဌာနချုပ်များအားလုံး တရုတ်နယ်စပ်နှင့် ကပ်လျက် ရှိ ကြ၏။

တပ်မဟာ(၈)က မိုင်းမမိုင်းလား၊ တပ်မဟာ(၆၈၅)က မိုင်းယန်း

မြောက်ဘက်က မိုင်းပေါက်၊ တပ်မဟာ (၇၈၆)က မိုင်းယန်းအရှေ့ဘက်က ဆီလူး၊ ကော်(၈၁၅)က ဝမ်ဆောင် ဝမ်ဖိုင်၊ အားလုံး တရုတ်ပြည်နှင့် ဘာမှမဝေး။ မိုင်းမိုင်းလားဆို ချောင်းသေးသေးလေးသာ ခြားသည်။ သူတို့တွင် Outpost တပ်စခန်းများလည်း သိပ်မရှိပါ။ ပန်ယန်း ပန်ဆန်း ဗကပ ဗဟိုကို ကာထားသည့် မော်ဖ မြောက်ခြမ်းနှင့် မိုင်းပျင်းမြောက် ခြမ်း ဒေသများတွင်သာ အခိုင်အမာစခန်းများ ရှိနေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ဘက်မူ L of C အားလုံးကို လုံခြုံရေးယူထားရသည်။ မြို့ကြီးတွေကို အကာ အကွယ်ပေးထားရသည်။ ဗကပတွေလောက် လွယ်လွယ်ကူကူ သွားလာ၍ မရပါ။ ဤသို့ဖြင့် စစ် ကစားနိုင်မှု အခွင့်အလမ်း ပိုသာသော ဗကပများ မိုင်းယောင်းကို ဝင်တိုက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ ရနိုင်တာတွေသယ်ပြီး ဆုတ်သွားကြသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် မိုင်းယောင်းကို သနက(၁)နှင့်အတူ ရောက်သွားသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် နွေကျမှ မိုင်းယောင်းမှ ပြန်ခဲ့ရသည်။ ကိုးလကျော် ဆယ်လနီးပါး နေခဲ့ရသဖြင့် မိုင်းယောင်းအကြောင်း တော်တော်သိခဲ့သည်။ တကယ်တော့ မိုင်းယောင်းက အစားအစာ ပေါများပြီး ပျော်စရာကောင်းသော မြို့ကလေးပါပေ။ သူပုန်သူကန်မရှိ ရင်တော့ လောကနိဗ္ဗာန်လေးပေါ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ မိုင်းယောင်းကာ အမောပြေ Oasis လေး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ပြောပါဦးမည်။ မိုင်းယောင်းတွင် ကျွန်တော် လမုန်းအက တတ်သွားသည်။ လမုန်းအကက မိုင်းယောင်းက လိရှမ်းတို့၏ ရိုးရာအက၊ ကျိုင်းတုံက ဂုံရှမ်းတို့၏ ရိုးရာအက၊ ကတာချင်း တူရင် တောင် မိုင်းယောင်းရှမ်း ခေါ် လိရှမ်းတို့က ပိုပြီး ရိုးရာဆန်သည်။ လိရှမ်းတွေက ထဘီဝတ်ပြီး ငွေခါးပတ် ပတ်သည်။ ပုသိမ်ထီးဆောင်းသည်။ ခေါင်းတွင် ဆံထုံး

ကြီးများကို နဖူးထိပ်ထက်တွင် ထုံးတတ်ကြသည်။ ရှေးမြန်မာမကြီးများ နှယ်ပါပင်။ အသားရောင်က ဆွတ်ဆွတ်ဖြူကြသည်။ သူတို့၏ လမုန်းက နွဲ့နှောင်းသည်။ ညင်သာညက်ညောသည်။ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ မထိရ။ မကိုင် ရပါ။ ကျိုင်းတုံ လမုန်းက နည်းနည်းကြမ်းသည်။ အဝတ်အစားက လည်း ခေတ်မီကြသည်။ ဂါဝန် တွေ၊ ဘောင်းဘီရှည်တွေ ပါချင်သည်။ မိုင်းယောင်းလို လမုန်းသန့်သန့် မဟုတ်။ မိုင်းဖြတ်တို့ တာချီလိတ်တို့ဆို က ယိုးဒယားနှင့် နီးသွား၍ ပိုပြီး ရိုးရာမဆန်တော့။ အနောက်တိုင်းဆန်သွား သည်။ Ball Dance လိုလို Rock and Roll လိုလိုဖြစ်ကုန်သည်။

ရိုးရာလမုန်းကို ကျွန်တော်သည် မိုင်းယောင်းတွင် သီးသန့် သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ဒါက မိုင်းယောင်းကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်စရာ တစ်ခုပါ။

နောက်တစ်ခု မိုင်းယောင်းတွင် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ကြီးကနေပြီး ဗိုလ်မှူး ဖြစ်ခဲ့သည်။ Promotion အတွက် Due date ပြည့်ပြီး လေးငါးဆယ်ရက်အတွင်း Major အပွင့်ကလေး တပ်ရ သည်။ မြောက်ကြွ မြောက်ကြွနှင့် တောထဲမှာပင် ရွှေရောင် Major အပွင့်ကလေးတပ်ပြီး ဆောင့် ကြွားကြွားနှင့် လွှားလွှား လွှားလွှား သွားလာနေသော ကျွန်တော့်အား အမြင်မတော်သူများက တားကြရသည်။ အမည်းရောင်အပွင့်တပ်ဖို့ ပြောကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် မိုင်းယောင်းတွင် Major ဖြစ်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်ခုက နာမည်သိပ်ကြီးနေသော ဗကပများနှင့် နဖူးတွေ၊ ခူးတွေ တွေ့ရသည်။ စစ်သားချင်းတူရင် ပိုပြီး ကြိုးစားသူ ချွေးထွက်ခံသူက သာစမြဲ။ ကြိုးစားတာချင်းတူရင် သတ္တိရှိ သူက သာစမြဲ။ သတ္တိရှိတာချင်းတူရင် ဉာဏ်သုံးသူက သာစမြဲ။ ဉာဏ်ချင်းတူရင်ပိုပြီး အပင်ပန်း ခံသူက သာစမြဲဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ထိုသို့ခံယူထားသည်။ ထို့

ကြောင့် ဗကပတွေနှင့်ပြိုင်လျှင် အမြဲညာဏ်သုံးပြီး ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူက R.P.G နှင့်ပစ်လျှင် ကိုယ်က M79 နှင့် ပြန်ပစ်သည်။ တစ်လက် တည်းမဟုတ်။ လေးငါးလက်ဆိုင်ပစ်သည်။ ဖိမိလီမိတာ စိန်ပြောင်း ကို ဖောဖောသီသီ သုံးသည်။ သူတို့ Counter ကောင်တာကို မမူပါ။ အချို့က ကောင်တာကြောက်၍ ငြိမ်ခံသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ လက်သွက်ခြေသွက်ဖြင့် ဖိမိလီမိတာသာမက ၈၁ မိလီမိတာကိုပါ သုံး တန် သင့် သုံးသည်။ လက်နက်ကြီးများများသုံးရာ တစ်လုံးလောက် မှန် သွားလျှင်ပင် ရန်သူဖြိုသွား တော့သည်။ ဤသို့နှင့် နာမည်ကျော်မိုင်း ယောင်းမှာ တိုက်ပွဲတိုင်း အောင်ခဲ့သည်။ တပ်ကလည်း နာမည်ကြီး သနက(၁) ဖြစ်တာလည်း ပါပါလိမ့်မည်။ တပ်ရင်းမျိုးကလည်း ဗိုလ်မှူးကြီး ကိုလေး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကို အလိုလိုက်သည်။ အားကိုးသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ရတာ ပျော်သည်။

ဒါသာမက မိုင်းယောင်းက ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် အမဲအသားငါး လည်း ပေါလှသည်။ ကြက်၊ ဘဲ၊ အမဲဝက်၊ ငါး စားစရာ အကုန်ရသည်။ ဈေးလည်း ချိုသည်။ မြို့လယ်ဖြတ်စီးနေသော နမ့်မယောင်းချောင်းထဲ ရေချိုးရတာလည်း ပျော်စရာ ကောင်းသည်။ ဘယ်လောက်စစ်ထွက် တိုက် ရ တိုက်ရ မိုင်းယောင်းပြန်ဝင်ပြီး လမုန်းပွဲလေး တစ်ပွဲလောက် နှဲ လိုက်ရလျှင် အမောပြေသွားသည်။ မိုင်းယောင်းစပါးအရက်ကလေးက လည်း ကောင်းလှသည်။ တရုတ်မော့ထိုင်နှင့် အရသာက အတူ တူပါ ပင်။ ထို့ကြောင့် ပျော်စရာကောင်းသည့် မြို့မိုင်းယောင်းဟု ကျွန်တော်က ခံယူထားခဲ့သည်။

ဤစာရေးနေချိန်တွင် ...

မိုင်းယောင်းက ပြန်ခဲ့တာ အနှစ် ၃၀ ရှိခဲ့ပြီ။ မိုင်းယောင်းကို သတိရ

နေဆဲ။ အဲဒီကတည်းက ပြန်မရောက်တော့ပါ။

ယခု မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲရေးတော့ ဒါတွေကို သတိရနေသည်။ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကို ဘယ်သူမှ ရေးမသွားကြပါ။ ရေးတာလည်း မတွေ့မိပါ။ ကြာရင် ကွန်လုံရက် ၄၀ လို၊ ခြူးရွှေပန် ကောက်လို၊ နောင်လိုင်ပါဖန်လို၊ စီစီဝမ်တာပန်လို လူတွေ မေ့သွားကြမည်။ ကျွန်တော်က ဒီတိုက် ပွဲကြီးများကိုရေးရန် ကျွန်တော့်အတွက် သမိုင်းပေးတာဝန်ဟုမှတ်ယူသည်။ ထို့ကြောင့် လွန်ခဲ့ သည် အနှစ် ၃၀ ကျော်က ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့သည့် မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးအား ပြန်လည်လွမ်း တသတိရရင်း ၁၉၈၀ ခုနှစ်က မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကြီးအကြောင်းကို ကျွန်တော်သိသလို နားလည် သလို ခံစားတင်ပြလိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား။

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ

သောင်းဝေဦး

၁၁/၆/၂၀၁၂။

*

အခန်း (၁)

မိုင်းယောင်းအကြောင်း သိကောင်းစရာ

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့ဘက်အစွန်ဆုံးက မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးကို ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ မိုးတွင်းတွင် ဗကပတို့ ဝင်တိုက်သွားကြသည်။

မိုင်းယောင်း ကျသွား၏။ ၂ ရက်ကြာ ပြန်ပြီး တိုက်ယူရသည်။

တိုက်ပွဲဂယက်မှာ အတော်ကြီးကျယ်ပါသည်။ လူထုကြားမှာပါ ရိုက်ခတ်သွားသည်။

မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားချိန်၌ စာရေးသူ ကျွန်တော်သည် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ဗထူး တပ်မြို့ရှိ တပ်မတော်(ကြည်း)တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း၌ ဦးစီးအရာရှိ တတိယ တန်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရပါသည်။ သင်တန်းကျောင်းကြီးမို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က သင်တန်းသားများ လာ ရောက်သင်တန်းတက်နေကြရာ မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲအကြောင်းကို ဟိုကဒီက သတင်းစကားများ အပြားအား သင်တန်းသားများထံမှ ကြားနာရသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က တောင်ကြီးမြို့ကိုသာ ရောက်ဖူးပြီး တောင်ကြီးအရှေ့ဘက်က ဟိုပုံးပင် မရောက်ဘူးသေးပါ။ ကျိုင်းတုံဆို ဝေးရော။ ထိုစဉ်က မိုင်းယောင်းသည် ကျိုင်းတုံရှိ ရှေ့ တန်းတပ်မ (၈၈)၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်ကဖြစ်သည်။ မိုင်းယောင်းတွင် တပ်မ(၈၈)မှ နည်းဗျူဟာ တစ်ခု ထားရှိသည်။ ရှေ့တန်းတပ်မ (၈၈)သည် မိုင်းယောင်းတွင် ဗျူဟာတစ်ခု၊ မိုင်းခတ်တွင် ဗျူဟာတစ်ခု ထားရှိသည်။ ကျိုင်းတုံတွင်မူ ရပခ အခြေချဗျူဟာရှိသည်။

မိုင်းယောင်းအတိုက်ခံရပြီး မိုင်းယောင်း ကျသွားသည်ဆိုတော့ အားလုံးက အံ့အားသင့်ကြ၏။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မိုင်းယောင်းက ကျသွားရတာလဲ။ ဗျူဟာက ဘာလုပ်နေလဲ။ ချင်း(၃) တပ်ရင်း ဌာနချုပ်ပါ ကျသွားတော့ ချင်း(၃)က တပ်တွေက ဘာလုပ်နေလဲ။ ဘယ်သွားနေကြလဲ။ အားလုံးက မေးစရာများ ဖြစ်လာပါ၏။

ထိုမေးခွန်းများ၏ အဖြေကို ကျွန်တော် မသိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ဘက်က တပ်အခင်းအကျင်းနှင့် ဗကပတို့၏ စုဖွဲ့မှုများ အင်အားများကို ကျွန်တော် မသိပါ။ မြေအခြေအနေကိုလည်း မသိပါ။

၁၉၈၁ ခုနှစ်၌ ကျွန်တော် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်မှ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူးအဆင့် Promotion ဖြင့် မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ သနက(၁) ခေါ် အမှတ်(၁)ဗမာ့သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း သို့ ပြောင်းရသည်။ ကျိုင်းတုံလွယ်မွေဒေသတွင် စစ်ဆင်ရေး တစ်ပတ်ဝင်ပြီး ၁၉၈၂ ခုနှစ် မိုးတွင်း တွင် မိုင်းယောင်းဒေသသို့ စစ်ဆင်ရေးဝင်ရောက်ရသည်။ မိုင်းယောင်းဒေသနှင့် နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ တွေ့ရသည်။ မိုင်းယောင်းတစ်ခွင် ပြုပြင်စင်အောင် သွားခဲ့ရသည်။ မိုင်းယောင်းဒေသမှာ ကိုးလ၊ ဆယ်

လကြာပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ် နွေ သင်္ကြန်နားနီးမှ မိုင်းယောင်းက ပြန်ခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ ဗကပတတွေ ဘာကြောင့် မိုင်းယောင်းကို ဝင်တိုက်သလဲ။ ဘာကြောင့် ဗျူဟာ ကုန်းအပါအဝင် ချင်း(၃)တပ်ရင်း ဌာနချုပ်ပါ ကျဆုံးခဲ့ရသလဲ။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားချိန်တွင် မိမိတပ်တွေ က ဘာတွေလုပ်နေကြသလဲ စသည် စသည်များကို သိလာရပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော် တွေ့သိခဲ့သည်များကို မှတ်သားထားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် စာတွေ ရေးဖြစ်တော့ စစ်သားစိတ်မကုန်သဖြင့် ကိုယ့်တွေ့စစ်မှတ်တမ်းများကိုသာ ဦးစားပေးရေးခဲ့သည်။ ဤကိုယ်တွေ့စစ်မှတ်တမ်းများနှင့်ပင် သောင်းဝေဦးကို စာဖတ်ပရိတ်သတ်ကြီးက သိလာကြသည်။ စာဖတ်ပရိတ်သတ်ကြီး၏ လက်ခံအားပေးမှုကြောင့် စစ်စာပေများ စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးသားခဲ့သည်။

တာဝန်များမှ အငြိမ်းစားယူပြီးသည့်နောက် စာရေးသည့်အလုပ်ကိုသာ ဇောက်ချခဲ့ရာ ကိုယ့်တွေ့စစ်မှတ်တမ်းများကိုသာမက မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျော်ကြားခဲ့သော တိုက်ပွဲကြီးများကိုပါ ကြိုးစားရေးသားခဲ့ပါသည်။

စီစီဝမ်တာပန်တိုက်ပွဲကြီး

မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲ

နောင်လိုင်ပါဖန်တိုက်ပွဲ

ဘိန်းစစ်ဆင်ရေးများ

ပဲခူးရိုးမတိုက်ပွဲများ

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်စစ်ဆင်ရေးများ

ကွန်လုံ ရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီး

မော်ဖဒေသတိုက်ပွဲများ

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး

စသည် စသည်ဖြင့် တိုက်ပွဲကြီးပေါင်း အတော်များများကို ရေးခဲ့၏။ ဖော်ပြပါတိုက်ပွဲများ တွင် တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ၊ နှစ်ပွဲ၌ ကျွန်တော် ပါခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရန်သူမိမိတပ်အခင်းအကျင်းနှင့် နယ်မြေဒေသ အခြေအနေများကို ကျွန်တော်သိသည်။ ကျွန်တော်မပါသော တိုက်ပွဲများ အတွက် ကား ထိုတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ ဒေသများသို့ ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းကာ ကြည့်ခဲ့သည်။ မြေအခြေအနေ လေ့လာသည်၊ ဓာတ်ပုံဖြင့် မှတ်တမ်းများ တင်ခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သူများနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ...

စီစီဝမ်တာပန်တိုက်ပွဲကြီးအတွက် မူဆယ်၊ နမ့်ခမ်းနှင့် စီစီဝမ်တာပန် တောင်ကုန်းများ အပေါ်အထိ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့သည်။

ကွန်လုံ ရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီးအတွက် ကွန်လုံ၊ လောက်ကိုင်နှင့် ကုန်းကြမ်းအထိ ကျွန် တော် သွားခဲ့သည်။

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအတွက် ခြူးရွှေပန်ကောက် စခန်းများအနီးထိ ရောက်သွားခဲ့ သည်။ ဟိုပန်ကို ရောက်ခဲ့သည်။

ပဲခူးရိုးမတိုက်ပွဲများအတွက် ပဲခူးရိုးမကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရောက်ခဲ့သည်။ သွားခဲ့ သည်။ ရိုးမကို ဟိုဘက်ဒီဘက် အကြိမ်ကြိမ်ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ် စစ်ဆင်ရေးများအတွက် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့ရွာများ

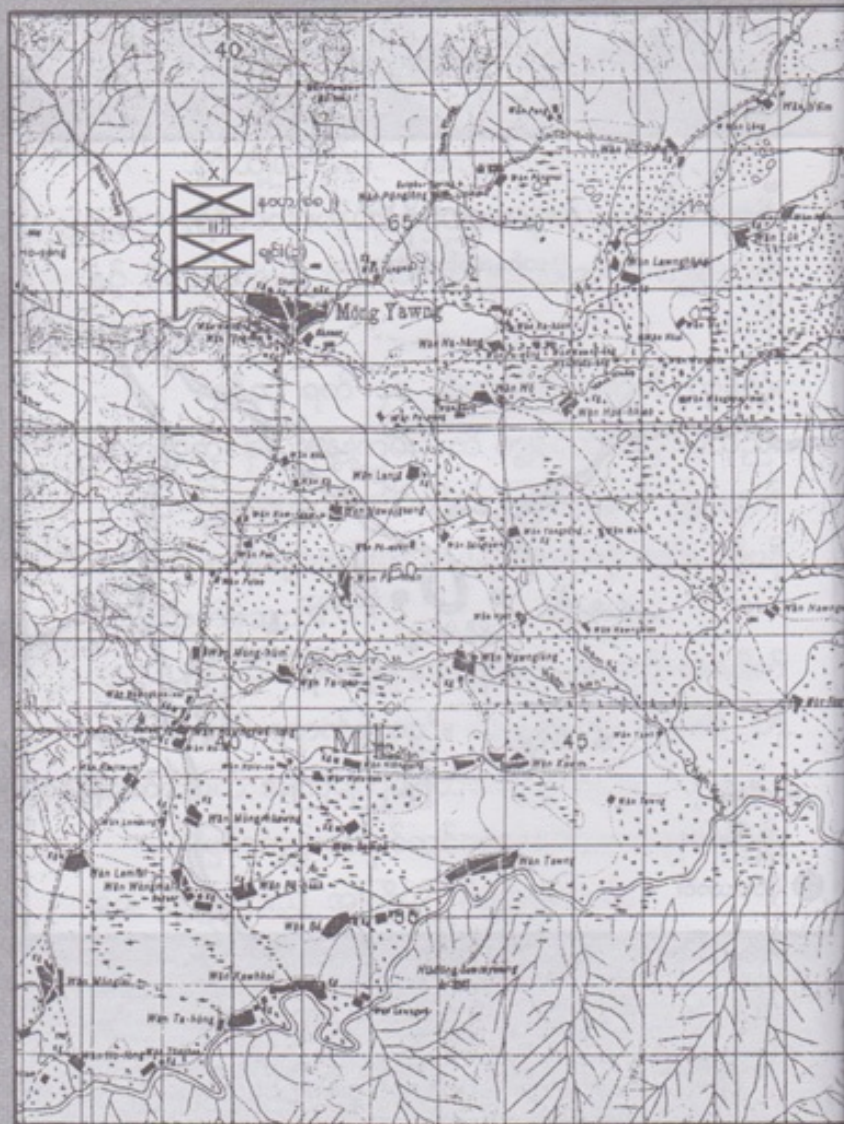
သို့ အကြိမ်ကြိမ်သွား ခဲ့သည်။ ယခု မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲအကြောင်း ရေး
တော့ မိုင်းယောင်းကို ကျွန်တော် ပြန်မသွား တော့ပါ။ မိုင်းယောင်းတွင်
လပေါင်းအတော်ကြာ နေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မိုင်းယောင်းတစ်ခွင်ကို မျက်လုံး
တွင် မြင်နေသည်။ အားလုံးနီးပါး သိပါသည်။

စာရေးသူ

မိုင်းယောင်းနှင့် ကော်ဟိုလွယ်၊ ထင်းရှူးတောင်ဒေသပြမြေပုံ

မိုင်းယောင်းမြို့နှင့် မိုင်းယောင်းဒေသပြုမေပုံ

မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးနှင့် မိုင်းယောင်းပြန့်။

အရှေ့ဘက် မိုင် ၂၀ ခန့်တွင် မဲခေါင်မြစ်နှင့် လောနိုင်ငံ။

မြောက်ဘက်တွင် မိုင် ၂၀ ကျော်သွားပြီးက တရုတ်ပြည် ဆစ်ဆောင် ပန်နားဒေသ။ တောင် ဘက်တွင် မိုင်းဖြတ်နှင့် တာချီလိတ်။ တာချီလိတ် ကျော်ရင် ယိုးဒယားနိုင်ငံ မဲဆိုင်မြို့။

အနောက်ဘက်တွင်ကား လွယ်မွေနှင့် ကျိုင်းတုံ။

ထိုဒေသအားလုံးလိုလို ကျွန်တော် ရောက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ တကယ်တော့ မိုင်းယောင်း မြို့ကလေးကား သုံးနိုင်ငံနယ်စပ်မြို့ကလေး ဖြစ်ပေသည်။ သာမန်ပြည်သူတွေအတွက် ခေါင်သော ဒေသဟု ဆိုနိုင် ပါသည်။ အဆက်အသွယ်မှာ ကားလမ်းသာရှိသည်။ ကားလမ်းကိုလည်း ထိုစဉ်က တပ်မတော်ယာဉ်တန်း Convoy များသာ သွားလေ့သွားထရှိ သည်။ Very isolated ဆိုသော်ရပါ၏။

ဗကပတို့သည် တရုတ်နိုင်ငံ၏ အကူအညီကို ဘက်ပေါင်းစုံက ရခဲ့ သည်။ ယုတ်စွအဆုံး စစ်အကြံပေးများ၊ လက်နက်ကြီးတပ်ဖွဲ့များကိုပင် တရုတ်တို့က ပေးခဲ့သည်။ ဗကပခေါင်းဆောင်ကြီး များအတွက် ပေါက်ဖော်မများကိုပင် တရုတ်တို့က ပို့ပေးခဲ့သည်။

“ဒီတော်လှန်ရေးစစ်ပွဲကြီးက အချိန်ကာလတစ်ခု ကြာမယ်။ မင်းတို့ ဒီအတိုင်း ကြာကြာနေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မြန်မာနိုင်ငံလည်း ပြန်နိုင်ကြ ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ အိမ်ထောင်ပြုကြပါ။ အိမ်ထောင်ပြုရင် လည်း ဒို့ဆီက ကွန်မြူနစ်အမာခံ ကေဒါတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုကြပါ”

ဟု တရုတ်တို့က ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဗဟိုကော်မတီဝင် ရဲဘော်အောင်

ကြီးက စပြီး တရုတ်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ ရဲဘော် အောင်ကြီး၊ ဗိုလ်ထွန်းငြိမ်း စသူတို့ လူကြီးပိုင်းက လူအသီးသီး တရုတ် အမျိုးသမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ပြုဖြစ်ကြသည်။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်တို့က ဗကပများအား စစ်ရေးစစ်ရာ သဘောတရား သင်တန်းများကို လည်း ပို့ချပေးခဲ့သည်။ အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသကို ဖွဲ့စည်းပေးပြီး နယ်စပ်မှာ တိုက်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲ စေသည်။ မော်စီတုန်း၏ စစ်ရေးသီအိုရီများကို Apply လုပ်စေသည်။

မော်စီတုန်း၏ စစ်ရေးသီအိုရီ၌ ...

× စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့ရန်သူကို အရင်တိုက်

× အမာရှောင် အမွှာတိုက်

× ရန်သူတစ်ဆကို မိမိဆယ်ဆနဲ့တိုက်

× နိုင်ဖို့သေချာတဲ့ တိုက်ပွဲကိုသာတိုက်

× အစွန်အဖျားအကျဆုံး စခန်းကိုအရင်တိုက်

× စစ်ကူလာဖို့ ခက်ခဲတဲ့စခန်းကို အရင်တိုက်

× ထီးထီးဖြစ်နေတဲ့ စခန်းကို အရင်တိုက်

စသည်တို့ ပါရှိလေသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် မင်းရန်အောင် စစ်ဆင်ရေးကြီးတွင် မော်ဒေသကို လက်လွှတ်ခဲ့ရပြီး အထိ နာခဲ့သော ဗကပတို့သည် လက်စားချေတိုက်ပွဲ ကြီးများ ဖော်ထုတ်ရန် စီမံခဲ့၏။ ထိုအစီအမံအရ -

၁၉၈၀ ခုနှစ် ဧပြီတွင် မိုင်းယန်းမြို့ကလေးကို အင်အား ၁၀၀၀ ခန့်နှင့် ဝင်တိုက်ခဲ့သည်။ မိုင်းယန်း လုံခြုံရေးတာဝန်ယူထားသော

ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ဖုန်း ဦးစီးခမရ(၁၀၈)စစ်ကြောင်း(၁) နှင့် တပ်ခွဲ(၃)ခွဲက အပြင်းအထန်ပြန်လည်ခုခံသဖြင့် မြို့မသိမ်းနိုင်ဘဲ အကျအဆုံးများစွာဖြင့် ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ရသည်။

ဤသည်ကို မကျေနပ်နိုင်သော ဗကပ ဗဟို စစ်ကော်မရှင်က နောက်နှစ်လ၊ သုံးလအကြာ တွင် စုစည်းရသမျှ တပ်အင်အား ၁၅၀၀ ခန့်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့ဘက်အစွန်ဆုံးက မိုင်းယောင်း မြို့ကလေးအား ဝင်တိုက်လေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင် မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ရပါသည်ခင်ဗျား။

မိုင်းယောင်းမြို့၏ ပထဝီဝင်အချက်အလက်များ

မိုင်းယောင်းတိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း မရေးမီ အခြားသော ကျွန်တော့် စာအုပ်များနည်းတူ မိုင်း ယောင်းမြို့ကလေး၏ ပထဝီဝင်အချက် အလက်များကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ သို့မှသာ မိုင်းယောင်း တိုက်ပွဲကို ရှု မြင်သုံးသပ်ရာတွင် စာရှုသူများ အခြေအနေမှန်နှင့် ပိုမိုနီးစပ်ပြီး သင့် လျော်သည့် ကောက် ချက်များ ချနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

တကယ်တော့ ထိုစဉ်က ရန်သူများသည် ကျွန်တော်တို့၏ဌာနချုပ် များနှင့် အလှမ်းဝေးသော Very isolated ဖြစ်နေသည့် အစွန်အကျဆုံး မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးအား အသေအချာ ရွေးချယ် တိုက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ တိုက်ရာတွင်လည်း မော်စီတုန်း၏ ပြောက်ကျားသီအိုရီပါ -

- × အစွန်အဖျားအကျဆုံး စခန်းကိုအရင်တိုက်
- × ထီးထီးဖြစ်နေတဲ့ စခန်းကို အရင်တိုက်

× စစ်ကူလာဖို့ ခက်ခဲတဲ့စခန်းကို အရင်တိုက်

× ရန်သူတစ်ဆကို မိမိဆယ်ဆနဲ့တိုက်

ဟူသော Principle များအရ ဆောင်ရွက်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

မိုင်းယောင်းမြို့ကလေး၏ ပထဝီဝင်အချက်အလက်များမှာ အောက်
ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

တည်နေရာ

မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးသည် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းတွင်
ပါဝင်၏။ သံလွင်အရှေ့ခြမ်းရှိ ကျိုင်းတုံခရိုင်၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင်ရှိ
သဖြင့် ရှမ်းအရှေ့ဆိုသော် ရပါ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့ဘက် အစွန်
အကျဆုံး မြို့ကလေးဖြစ်၏။

ပထဝီဘာသာအရဆိုပါက မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၀ ဒီဂရီနှင့် ၂၂ ဒီဂရီ
ကြား အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၁၀၀ ဒီဂရီနှင့် ၁၀၁ ဒီဂရီကြားတွင် ရှိပေ
သည်။

ဆက်စပ်မြို့နယ်များအဖြစ် မြောက်ဘက်တွင် မိုင်းမ၊ မိုင်းလားနှင့်
တရုတ်-မြန်မာ နယ်နိမိတ်၊ တောင်ဘက်တွင် မိုင်းဖြတ်နှင့် တာချီလိတ်
မြို့နယ်များ၊ အရှေ့ဘက်တွင် မဲခေါင်မြစ်နှင့် လောနိုင်ငံ၊ အနောက်ဘက်
တွင် ကျိုင်းတုံနှင့် လွယ်မွေမြို့နယ်များရှိပေသည်။

မြေမျက်နှာပြင်

မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးမှာ တောင်သေလာခွေကာဝိုင်းသည့် အခြား ရှမ်းမြို့ကလေးများနယ် ဖြစ်ပါပေသည်။

ပတ်ပတ်လည်မှာ တောင်တွေ ဝိုင်းနေသည်။ တောင်တွေက မြင့်လည်းမြင့်ကြသည်။ ပေ ၃၀၀၀/၄၀၀၀ မှသည် ၆၀၀၀/၇၀၀၀ ထိ ရှိတတ်၏။ အခြားသော ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းက တောင်များလို၊ ကျိုင်းတုံ တစ်ဝိုက်တောင်များလို တောင်ပြောင်များ မဟုတ်မူဘဲ တောင်ပေါ်အမြစ်မီး သစ်တောများနှင့် ဝါးတောကြီးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် တောင်တွေသာ ဖြစ်ကြပါ၏။ အချို့နေရာ များတွင်ကား တောင်ပေါ်ထင်းရှူးတောကြီးများကို တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူ လအတန်ကြာ Outpost ထိုင်ခဲ့ဖူးသော မိုင်းယုအနီးက ထင်းရှူးတောင်ဆိုပါက တောင်ကြောကြီးတစ်ခုလုံး ထင်းရှူးတောချည်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ အခြားအပင်များမရှိပါ။ တောင် အောက် ရေချောင်း နံဘေးနှင့် ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်တွင်ကား ဝါးတောနှင့် သက်ကယ်တောများ သာ ဖြစ်ပါသည်။

မိုင်းယောင်းတွင် မြေပြန့်လွင်ပြင်မှာ မိုင်းယောင်းမြို့ကလေး ပတ်ဝန်းကျင်၌သာ ရှိ၏။ မိုင်း ယောင်းပြန့်သည်ကား အလျား ၁၅ မိုင်နှင့် အနံ ၅ မိုင်ခန့်ရှိပြီး ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ထက် ပေ ၃၀၀ ခန့်သာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် နွေနှင့် မိုးကာလ၌ မိုင်းယောင်းပြန့်သည် ပူအိုက်စွတ်စို ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိုင်းယောင်းပြန့်အတွင်းတွင် ရှားရှားပါးပါး မြန်မာနိုင်ငံအပူပိုင်းဇုံမှ မန်ကျည်းပင်များ စိုက်ပျိုး၍ ရ၏။ အုန်းပင်များလည်း စိုက်ပျိုး၍ ရ၏။ ဆူးပင်များလည်း ပေါက်ရောက်၏။

ထို့ပြင် မိုင်းယောင်းပတ်ဝန်းကျင်၌ ချောင်းငယ်၊ မြောင်းငယ်များ ပေါများလှပြီး ထင်ရှား သော မြစ်ချောင်းများမှာ မဲခေါင်မြစ်၊ နမ့်မလင်

ချောင်း၊ နမ့်မလွေချောင်းနှင့် မိုင်းယောင်းမြို့တွင်း ဖြတ်စီးနေသည့် နမ့်
မယောင်းချောင်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမြစ်ချောင်းအားလုံး အရှေ့ဘက်က မဲ
ခေါင် မြစ်ကြီးထဲ စီးဝင်ကြလေသည်။

ရာသီဥတု

ရာသီဥတုမှာ စွတ်စိုသော ရာသီဥတုဖြစ်၍ နှစ်စဉ် မတ်လမှ
နိုဝင်ဘာလအထိ မိုးရွာသွန်း တတ်ပါသည်။ ဩဂုတ်နှင့် စက်တင်ဘာလ
များလည်း မိုးအများဆုံးရွာသော လများဖြစ်၍ ဒီဇင်ဘာ မှ မိုးပြတ်တတ်
ပါသည်။ ပျမ်းမျှမိုးရေချိန် ၈၀ လက်မရှိပါသည်။ အပူဆုံးလမှာ မေလ
ဖြစ်ပြီး အအေး ဆုံးလမှာ ဇန်နဝါရီလဖြစ်၏။

သဘာဝပေါက်ပင်များ

ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ပေါက်ရောက်တတ်သည့် တောင်ပေါ်အမြဲစိမ်း
သစ်တောများ ပေါက်ရောက် တတ်သည်။ မိုင်းယောင်းပြန့်တွင်ကား
အပူပိုင်းဇုန်အပင်များ ပေါက်တတ်ပါသည်။ တောင်မြင့်ကြီး များ
ပေါ်၌ကား ထင်းရှူးတောကြီးများ ပေါက်ရောက်ပြီး မြစ်ချောင်းများ
တစ်လျှောက်တွင်ကား ဝါး ဘိုးဝါးနှင့် ကြခတ်ဝါးအပါအဝင် ဝါး
တောကြီးများ ရှိသည်။ အပင်ကြီးဖြစ်သော ကညင်ပင်ကြီးများ၊ တောင်
တမာနှင့် တောသစ်ခြံပင်များကို အချို့သောတောင်ကြီးများပေါ်၌ တွေ့
ရတတ်ပါသည်။ ချုံ နွယ်ပိတ်ပေါင်းများမှာ လူနေကြပါး၍ နေရာ
အနံ့အပြား ရှိပေသည်။

နေထိုင်သောလူမျိုးများ

မိုင်းယောင်းဒေသတွင် -

အခါ ခေါ် အိကော ခေါ် ကော်လူမျိုးများ အသင့်အတင့်နေထိုင်ကြသည်။ ပြန့်အတွင်း၌ကား အများအားဖြင့် မိုင်းယောင်းရှမ်း ခေါ်တိုင်းလိ ခေါ် လိရှမ်းများ အများဆုံးနေထိုင်သည်။ လိရှမ်းများ ကို မြန်မာနိုင်ငံ မိုင်းယောင်းဒေသတွင်သာမက တရုတ်ပြည် ယူနန်နယ်နှင့် လောနိုင်ငံ၊ ယိုးဒယား နိုင်ငံများတွင်လည်း တွေ့ရပါသည်။ သူတို့သည် ရှမ်းတရုတ် အနွယ်များဖြစ်ကြ၏။

တောင်များပေါ်၌ကား တိဘက်မြန်မာအနွယ်ဖြစ်သည့် တိုင်းလွယ် ခေါ် တောင်ပေါ်ရှမ်းများ ကြိုကြား ကြိုကြား နေထိုင်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်အနေဖြင့် အများအားဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် တောင်ယာလုပ်ငန်းကိုသာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးမှာ များစွာခက်ခဲ၏။

အဓိကအားဖြင့် ကားလမ်းကိုသာ အသုံးပြုကြသည်။ တောင်ပေါ်နှင့် တောတွင်း၌ လူသွား လမ်းကလေးများသာ ရှိ၏။

ကားလမ်းမှာ -

ကျိုင်းတုံ၊ မိုင်းဖြတ် မိုင်းယောင်းကားလမ်း

မိုင်းယောင်း၊ မိုင်းဖြတ်၊ တာချီလိတ်ကားလမ်းနှင့်

မိုင်းယောင်း၊ မိုင်းယုကားလမ်းသာ ရှိပါသည်။

အားလုံးမှာ ထိုကားလမ်းမကြီးများကိုသာ အမှီပြုပြီး သွားလာကြရသည်။ အခြားလမ်းမကြီး များ မရှိပါ။ တပ်မတော် Convoy များသာ ပွင့်လင်းရာသီ၌ ကားလမ်းကို အသုံးပြုပါသည်။ ရပ်ရွာ လူထုမှာ လှည်းများကိုသာ အသုံးများပါသည်။

မြစ်ချောင်းများမှာလည်း လှေ၊ သမ္ဗန်များ သွား၍မရပါ။ သွားလေ သွားထလည်းမရှိပါ။ ရေစီးသန်ခြင်း၊ ကျောက်ဆောင်ပေါများခြင်း၊ အကွေ့အကောက်ပေါများခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မဲခေါင်မြစ်ကြီးတစ်ခုသာ ကျယ်ပြန့်သဖြင့် စက်တပ်လှေကြီးများ၊ မော်တော်များ သွားနိုင်ပါ သည်။ သို့ရာတွင် မဲခေါင်မြစ်ကမ်းတွင်ကား မိုင်းယောင်းမြို့နယ် ကျေးရွာများမရှိသလောက် ဖြစ် ပါသည်။ မိုင်းယောင်းမြို့ကလေးနှင့် မဲခေါင်မြစ်မှာ မိုင် ၂၀ နီးပါး ဝေးကွာ၍ မြို့နှင့် မြစ်ကြားတွင် အလွန်ထူထပ်သော သစ်တောကြီးများနှင့် မြင့်မားသော တောင်ကြီးများ ကာဆီးထားပါသည်။ တောင်ဘက် တာချီလိတ်မြို့နယ် ရောက်မှသာ မြန်မာနိုင်ငံမှ မဲခေါင်မြစ်ကို အသုံးပြုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိုင်းယောင်းမြို့နယ်အတွင်း၌ ရေလမ်းခရီး သွားလာနိုင်မှုမရှိ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

*